

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 68/2019-49

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. októbra 2019 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a zo sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho o ústavnej sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Krafcíkom, Štefánikova 4, Michalovce, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 222/2014 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti [REDACTED] **n e v y h o v u j e .**

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 68/2019-18 z 23. mája 2019 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 222/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Následne ústavný súd 10. júla 2019 vyzval okresný súd na vyjadrenie sa k vecnej stránke prijatej sťažnosti a oznámenie, či súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

3. Vyjadrenie okresného súdu bolo ústavnému súdu doručené 30. júla 2019 spolu s dotknutým súdnym spisom. Podpredseda okresného súdu vo svojom vyjadrení v podstatnom uviedol:

„... I keď uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania bolo vydané 2. 9. 2017 a spis znalcovi doručený 8. 12. 2017, súd naďalej vykonával všetky potrebné úkony k rozhodnutiu vo veci. Rozhodoval o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, návrhu na prerušenie konania vrátane ostatných procesných úkonov súdu prvej inštancie pred predložením veci odvolaciemu súdu k rozhodnutiu. Je pravdou, že realizácia znaleckého posudku zo strany znalca trvá neúmerne dlho. Z oboch žiadostí znalca o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku je však zrejmé, že ten ohľadku nehnuteľností spočiatku vykonať nemohol pre prekážky objektívneho i subjektívneho charakteru na strane znalca i strán sporu. Jednalo sa o práceneschopnosť znalca v čase

od 19. 2. 2018 - 12. 3. 2018, ukončenie poskytovania právnych služieb právnym zástupcom žalovaného, zrušenie pôvodne určených termínov ohliadky 28. 2. 2018 a 7. 3. 2018 pre prekážky u právnych zástupcov oboch strán sporu. hospitalizáciu strany, či dokončovanie znaleckých posudkov od iných objednávateľov. Nemožno preto sudkyňi vyčítať následné predĺženie lehoty. Po poslednom predĺžení však lehota znalcovi uplynula 31. 6. 2018 a posudok doteraz stále vyhotovený nie je. Dňa 31. 8. 2018 znalec súdny spis na žiadosť súdu vrátil. Žalovaný podal návrh na prerušenie konania, o ktorom bolo potrebné rozhodnúť nielen prvoinštančným súdom, ale i súdom odvolacím. Po návrate spisu z krajského súdu bol spis späť znalcovi zasielaný 7. 2. 2019. V súčasnosti znalec tvrdí, že pre materiálnu správnosť znaleckého posudku sú potrebné doklady o investíciách do nehnuteľnosti, ktoré mu sťažovateľ nemohol predložiť pre výkon daňovej kontroly. Preto sudkyňa sťažovateľa dňa 31. 1. 2019 vyzývala, či táto skutočnosť je pravdivá.

Sťažovateľ dňa 5. 2. 2019 súdu oznámil, že všetky doklady, o ktoré bol znalcom požiadaný, znalcovi predložil. Vyšší súdny úradník hneď nasledujúci deň, teda 6. 2. 2019 vyzval znalca, aby v prípade, že k vypracovaniu znaleckého posudku potrebuje ďalšie doklady, uviedol presne aké a zoznam zaslal právnemu zástupcovi sťažovateľa. Dňa 8. 2. 2019 sudkyňa zisťovala na Daňovom úrade Michalovce, či v r. 2016 a 2017 bola vykonaná daňová kontrola sťažovateľa a spoločností s ručením obmedzeným, ktorých je spoločníkom. Podľa tvrdení znalca sa mal totiž sťažovateľ vyhovárať na nemožnosť predloženia dokladov kvôli trvajúcemu výkonu daňovej kontroly. Daňový úrad Košice 5. 3. 2019 súdu oznámil, že daňové kontroly boli vykonávané u sťažovateľa od 12/2015 do 12/2016 a od 12. 12. 2016 do 17. 7. 2017 a u žiadnej z s. r. o. daňová kontrola vykonávaná nebola. Dňa 12. 2. 2019 znalec doručil súdu svoju korešpondenciu so stranami sporu, z ktorej je zrejmé i to, aké podklady od strán požadoval a prečo znalecký posudok doteraz vypracovať nemohol. Dňa 2. 5. 2019 sudkyňa opäť požadovala od znalca oznámenie stavu vypracovávania znaleckého posudku. Dňa 22. 5. 2019 znalec súdu oznamuje, že požadované doklady od strán sú doteraz nedostatočné. Zároveň spomína, že je časovo zaneprázdnený a má zdravotné problémy, ktoré tiež spôsobili meškanie vypracovania znaleckého posudku. Dňa 5. 6. 2019 sudkyňa oznámila sťažovateľovi, že s ohľadom na oznámené skutočnosti zo strany znalca nepovažuje za účelné meniť osobu znalca. Dňa 10. 6. 2019 doručil žalobca návrh na zmenu znalca. Posledným úkonom súdu

je žiadosť o oznámenie stavu vo vypracovaní znaleckého posudku, ktorou sudkyňa žiadala znalca 10. 7. 2019.

Dňa 25. 3. 2019 podal žalovaný dovolanie proti uzneseniu KS Košice z 30. 11. 2018. Dňa 28. 3. 2019 bol dovolateľ vyzvaný k zaplateniu súdneho poplatku za dovolanie. Dňa 30. 4. 2019 bolo dovolanie doručované protistrane k vyjadreniu v 10-dňovej lehote. Vyjadrenie bolo súdu doručené 6. 5. 2019. Toto vyjadrenie bolo doručené dovolateľovi 9. 5. 2019.

I z prehľadu posledných procesných úkonov súdu a strán je zrejmé, že súd využíva procesné prostriedky k tomu, aby znalec čo najskôr vypracoval a súdu odovzdal znalecký posudok. Sklz vo vybavovaní veci nie je spôsobovaný len osobou znalca, ktorý pre chorobu znalecký posudok doteraz nevypracoval, ale najmä pre nedostatok podkladov. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na zavádzajúce informácie sťažovateľa, na ktoré poukazuje i sám znalec vo svojom elektronickom vyjadrení z 12. 2. 2019. Sťažovateľ znalcovi nepredložil potrebné doklady o nákupe stavebných materiálov z dôvodu, že sa nachádzajú na daňovom úrade z dôvodu výkonu daňovej kontroly. Táto skutočnosť vyplýva i zo záznamu šetrenia z 17. 4. 2018 na čl. 595 spisu. Zoznámenia daňového úradu z 5. 3. 2019 je pritom zrejmé, že len u osoby sťažovateľa bola vykonávaná daňová kontrola, pričom tá bola ukončená 17. 7. 2017. Sťažovateľ tak svojim prístupom významnou mierou zapríčinil, že znalecký posudok doteraz vypracovaný nie je. Je nutné prihliadnuť i na to, že súd zároveň vykonával procesné úkony spojené s podaným dovolaním.“

4. Okresný súd v závere svojho vyjadrenia vyslovil súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

5. Vzhľadom na to, že súčasťou vyjadrenia okresného súdu k sťažnosti bola neúplná chronológia úkonov okresného súdu a strán v napadnutom konaní, ústavný súd z predloženého súdneho spisu vypracoval pre účely tohto rozhodnutia vlastnú chronológiu úkonov okresného súdu a strán napadnutého konania, z ktorej vyplývajú tieto podstatné skutočnosti:

- 2. december 2014 – doručenie návrhu sťažovateľa na okresný súd,
- 27. január 2015 – návrh zaslaný protistrane na vyjadrenie,

- 4. marec 2015 – doručená žiadosť žalovaného o predĺženie lehoty na vyjadrenie k žalobe, dôvod – prebiehajúce rokovania o mimosúdnej dohode,
- 23. marec 2015 – doručené podanie sťažovateľa o neúspešnosti rokovaní o mimosúdnej dohode,
- 15. júl 2015 – doručená urgencia sťažovateľa na určenie termínu pojednávania,
- 4. august 2015 – určený termín pojednávania na 7. október 2015,
- 29. september 2015 – upovedomenie o zrušení termínu pojednávania (ospravedlnenie právneho zástupcu žalovaného, plánovaná zahraničná dovolenka, spolu so žiadosťou o odročenie, vznesenie protinávrhu), určený nový termín na 18. november 2015,
- 28. september 2015 – vyjadrenie sťažovateľa k protinávrhu (na vyporiadanie ďalších spoločných nehnuteľností),
- 18. november 2015 – pojednávanie, protinávrh žalovaného vylúčený na samostatné konanie, výsluch strán, odročené na účel predloženia dôkazov na 1. február 2016,
- 4. december 2015 – doručené podanie žalovaného, predloženie dokladu – súpisu materiálu a prác s vyčíslením ich hodnoty, návrh na reálnu del’bu podľa podielov,
- 18. november 2015 – výzva na zaplatenie súdneho poplatku za protinávrh,
- 20. január 2016 – doručené vyjadrenie sťažovateľa k vyjadreniu žalovaného,
- 27. január 2016 – doručená žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania s priloženou kópiou lekárskej správy,
- 28. január 2016 – právny zástupca sťažovateľa upovedomený o zrušení termínu pojednávania určeného na 1. február 2016,
- 4. február 2016 – určený nový termín pojednávania na 2. máj 2016,
- 25. apríl 2016 – doručená žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania s priloženou kópiou lekárskej správy,
- 25. apríl 2016 – určený nový termín pojednávania na 4. júl 2016,
- 17. jún 2016 – predloženie znaleckého posudku žalovaného o tom, že nehnuteľnosť je reálne deliteľná,
- 4. júl 2016 – pojednávanie, odročené na neurčito na účel nariadenia znaleckého dokazovania, uložená povinnosť stranám položiť konkrétne otázky znalcovi,

- 5. august 2016 – doručená žiadosť žalovaného o predĺženie lehoty na polozenie otázok znalcovi,
- 9. august 2016 – doručené vyjadrenie sťažovateľa s navrhovanými otázkami pre znalca a znalecký posudok ocenenia nákladov realizovanej rekonštrukcie,
- 23. august 2016 – doručené vyjadrenie žalovaného s navrhovanými otázkami pre znalca,
- 6. september 2016 – doručené vyjadrenie sťažovateľa,
- 23. september 2016 – doručený návrh žalovaného na spojenie konania vylúčenej veci na samostatné konanie,
- 3. november 2016 – uznesenie okresného súdu, ktorým uložil povinnosť stranám zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania,
- 23. december 2016 – doručené podanie žalovaného s návrhom na neodkladné opatrenie zdržať sa stavebných prác,
- 23. december 2016 – doručené podanie sťažovateľa s návrhom na neodkladné opatrenie strpieť dokončenie stavebných prác,
- 19. január 2017 – okresný súd uznesením nariadil neodkladné opatrenie zdržať sa stavebných prác, ďalším uznesením zamietnutý návrhu sťažovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia,
- 1. február 2017 – doručené odvolanie sťažovateľa proti neodkladnému opatreniu a proti zamietnutiu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia,
- 30. marec 2017 – doručené podanie žalovaného spolu s oznámením o výsledku štátneho stavebného dohľadu,
- 10. apríl 2017 – urgencia sťažovateľa na predloženie veci Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“),
- 19. apríl 2017 – predložené odvolania okresným súdom proti rozhodnutiam o návrhoch na nariadenie neodkladných opatrení krajskému súdu,
- 4. máj 2017 – doručený návrh sťažovateľa na pripustenie zmeny žaloby,
- 22. jún 2017 – okresnému súdu doručené rozhodnutia krajského súdu o potvrdení uznesenia, ktorým okresný súd vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a o potvrdení uznesenia, ktorým nevyhovel návrhu sťažovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia,

- 11. júl 2017 – okresný súd uznesením vyhovel návrhu na pripustenie zmeny žaloby,
- 4. august 2017 – doručené podanie žalovaného,
- 16. október 2017 – urgencia sťažovateľa na nariadenie znaleckého dokazovania,
- 2. október 2017 – vydal uznesenie, ktorým nariadil znalecké dokazovanie s konkrétnymi otázkami,
- 6. a 15. november 2017 – doručené podania žalovaného,
- 5. december 2017 – doručené podanie sťažovateľa,
- 8. december 2017 – okresný súd zaslal súdny spis znalcovi,
- 5. marec 2018 – doručená žiadosť o predĺženie termínu na podanie znaleckého posudku pre nedostatočnú spoluprácu strán sporu (na strane žalovaného),
- 5. marec 2018 – okresný súd vyhovel žiadosti znalca,
- 11. apríl 2018 – nová žiadosť znalca o predĺženie termínu na podanie znaleckého posudku pre nedostatočnú spoluprácu strán sporu a práceneschopnosť znalca,
- 18. apríl 2018 – doručený návrh sťažovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia na nahradenie prejavu vôle súhlasu žalovaného v konaní o dodatočné povolenie stavebných úprav,
- 10. máj 2018 – okresný súd uznesením zamietol návrh sťažovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia na nahradenie prejavu vôle,
- 24. máj 2018 – doručené odvolanie sťažovateľa proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení,
- 25. máj 2018 – uznesením uložená povinnosť uhradiť súdny poplatok, v ten istý deň doklad o pripísaní súdneho poplatku na účet okresného súdu,
- 31. máj 2018 – odvolanie sťažovateľa predložené krajskému súdu na rozhodnutie o ňom,
- 11. júl 2018 – doručené uznesenie, ktorým krajský súd potvrdil uznesenie o zamietnutí návrhu sťažovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia (konanie vedené pod sp. zn. 10 C 66/2018),
- 27. august 2018 – okresný súd vyzval znalca, aby sa vyjadril k dopadom prípadného odstránenia nepovolenej stavby na jeho znalecké závery,
- 31. august 2018 – znalec doručil vyjadrenie, že pre vypracovanie znaleckého posudku, čo sa týka reálnej deľby, je dôležité pre jeho závery,

- 3. september 2018 – znalec vrátil súdny spis bez vypracovaného znaleckého posudku pre nepredloženie podkladov na jeho vypracovanie,
- 14. september 2018 – okresný súd uznesením prerušil konanie do právoplatného ukončenia konania vedeného pred okresným súdom pod sp. zn. 10 C 66/2018 (odstránenie neoprávnenej stavby),
- 21. september 2018 – sťažovateľ doručil odvolanie proti uzneseniu o prerušení konania,
- 17. október 2018 – okresný súd uznesením vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie,
- 19. október 2018 – vec predložená krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa,
- 20. október 2018 – právny zástupca žalovaného sa vyjadril k odvolaniu žalobcu proti uzneseniu o prerušení konania,
- 19. november 2018 – doručené vyjadrenie sťažovateľa,
- 31. december 2018 – vrátený súdny spis spolu s rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 11 Co 306/2008 z 30. novembra 2018, ktorým zmenil uznesenie okresného súdu tak, že návrh na prerušenie konania zamietol,
- 9. január 2019 – právny zástupca sťažovateľa urgoval vypracovanie znaleckého posudku,
- 14. január 2019 – okresný súd sa dopytoval znalca na dôvody nevypracovania znaleckého posudku, ktorý sa v ten istý deň vyjadril, že k vypracovaniu nedošlo pre nepredloženie podkladov týkajúcich sa rekonštrukčných prác v roku 2013 a dokladov súvisiacich s nepovolenou stavbou realizovanou v roku 2016, poukázal na vedomosť, že u sťažovateľa došlo vykonaniu daňovej kontroly za rok 2016 (ako zdroj podkladov),
- 5. február 2019 – sťažovateľ doručil vyjadrenie okresnému súdu, ktorým požaduje, aby znalec konkretizoval, ktoré podklady mu neposkytol,
- 7. február 2019 – okresný súd zaslal súdny spis znalcovi na vypracovanie znaleckého posudku,
- 5. marec 2019 – Daňový úrad Košice doručil okresnému súdu oznámenie, že u sťažovateľa bola vykonaná daňová kontrola za obdobia od 15. decembra 2015 do 2. decembra 2016 a od 11. decembra 2016 do 17. júla 2017,

- 25. marec 2019 – žalovaný doručil dovolanie proti uzneseniu o neprerušení konania,
- 28. marec 2019 – okresný súd vyzval žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie,
- 2. máj 2019 – okresný súd sa dopytoval znalca na stav vypracovania znaleckého posudku,
- 2. máj 2019 – sťažovateľ doručil vyjadrenie k podanému dovolaniu,
- 31. máj 2019 – urgencia sťažovateľa na vypracovanie znaleckého posudku,
- 16. júl 2019 – okresný súd vyžiadal súdny spis od znalca, ktorý ho doručil okresnému súdu 25. júla 2019.

6. Právny zástupca sťažovateľa sa lehote určenej ústavným súdom nevyjadril, vyjadril sa až v písomnom podaní doručenom 12. augusta 2019, v ktorom vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania. Zároveň v ňom reagoval na vyjadrenie okresného súdu, poukázal na prietahy pri vypracovaní znaleckého posudku, ktoré majú byť v príčinnej súvislosti s jeho tvrdením o porušovaní jeho označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

7. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), účinného od 1. marca 2019, upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, stanoviskom okresného súdu, ako aj s obsahom spisu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

8. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

9. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

11. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

12. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

13. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

14. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

15. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z čl. 17 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, ktorý súdom prikazuje, aby postupovali v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádzali zbytočným prietahom, konali hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

16. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

17. Pokiaľ ide o zložitosť veci (právnú a skutkovú), teda žaloby o zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, ústavný súd konštatuje, že predmetná vec sťažovateľa aj vzhľadom na protinávrh a ďalšie procesné návrhy strán konania vznesené v priebehu konania, ako aj nevyhnutnosť vykonať znalecké dokazovanie napriek trom znaleckým posudkom, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, vykazuje všetky podstatné znaky skutkovej, ako aj právnej náročnosti prerokúvanej veci.

18. Ústavný súd však poukazuje na skutočnosť, že ani zložitosť sporu nezbavuje sudcu ústavnej zodpovednosti za prietahy v konaní zapríčinené nesprávnou organizáciou práce, nečinnosťou bez relevantného právneho dôvodu alebo inými nedostatkami v činnosti súdu (mutatis mutandis I. ÚS 47/96, III. ÚS 173/03).

19. Pri hodnotení správania sťažovateľa ako strany v napadnutom konaní ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ prispel k doterajšej dĺžke napadnutého konania, a to návrhom na pripustenie zmeny žaloby, neposkytovaním dostatočnej súčinnosti pri vypracovaní znaleckého posudku, ktorá vyplýva z komunikácie sťažovateľa so znalcom a je súčasťou súdneho spisu, ako aj tým, že pri využívaní opravných prostriedkov neuhradil súdne poplatky za ne, hoci boli splatné pri podaní opravného prostriedku. Sťažovateľ fakticky ako aj právne skomplikoval rozhodovanie okresného súdu o predmete konania aj tým, že v roku 2016 bez stavebného povolenia a súhlasu protistrany v priebehu konania realizoval „stavebné úpravy“, ktorých odstránenie je predmetom súvisiaceho konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 10 C 66/2018.

20. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju judikatúru, podľa ktorej v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníkom konania neznáša zodpovednosť za predĺženie konania oprávnená osoba, ale zodpovednosť v takomto prípade nemožno pripísať ani štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04). V súlade s touto judikatúrou preto obdobia, v ktorých boli pojednávania odročené z dôvodov na strane strán konania, potrebné na rozhodnutia o procesných návrhoch strán konania, bolo potrebné zohľadniť pri posúdení postupu okresného súdu a otázky, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa.

21. V nadväznosti na uvedené ústavný súd, vychádzajúc z chronológie úkonov okresného súdu a strán v napadnutom konaní (bod 5 odôvodnenia tohto rozhodnutia), konštatuje, že okresný súd v doterajšom priebehu napadnutého konania rozhodoval o vznesenom protinávru žalovaného, návrhu na spojenie vecí, o troch návrhoch na nariadenie neodkladných opatrení (z toho dve navrhol sťažovateľ, pozn.), ktoré vzhľadom na podané odvolania sťažovateľa museli byť predložené príslušnému krajskému súdu na rozhodnutie o nich, ako aj o návrhu na prerušenie konania v súvislosti s označeným sporom vedeným na okresnom súde pod sp. zn. 10 C 66/2018. Aj samotné znalecké dokazovanie (okresný súd dvakrát zapožičal súdny spis znalcovi) malo vplyv na plynulosť priebehu napadnutého konania, pričom aj táto fáza konania vykazuje zložitnosť,

a to najmä z dôvodu stavebných úprav, ako aj potreby brať do úvahy rozporné znalecké posudky, ktoré sú už obsahom súdneho spisu, ako aj nedostatočnej súčinnosti sťažovateľa pri ich vypracovaní.

22. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, bol postup samotného okresného súdu.

23. Ústavný súd po preskúmaní doterajšieho postupu okresného súdu v napadnutom konaní konštatuje, že okresný súd konal v primeraných lehotách, vykonával úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa a zároveň zabezpečoval podklady nevyhnutné k rozhodnutiu o veci samej. Ústavný súd ďalej konštatuje, že nezistil zbytočné prietahy v napadnutom konaní zapríčinené okresným súdom ani v rovine neefektívneho alebo nesústredeného postupu okresného súdu.

24. Vychádzajúc z celkovej dĺžky napadnutého konania, ktorá v čase podania ústavnej sťažnosti predstavovala štyri roky a päť mesiacov, pričom okresný súd z uvedeného času objektívne nedisponoval súdnym spisom viac ako rok, nebolo možné podľa názoru ústavného súdu dospieť k záveru, že došlo k porušeniu práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

25. V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

26. Ústavný súd preto dospel k záveru, že napadnuté konanie ako celok bolo predĺžené v dôsledku správania strán napadnutého konania, pričom toto predĺženie nie je pričítateľné okresnému súdu. Ústavný súd konštatuje, že okresný súd vyvíjal primeranú aktivitu na účel ďalšieho postupu a rozhodnutia vo veci.

27. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v napadnutom konaní nedošlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu označených práv s'ťažovateľa, preto rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

28. Ústavný súd na základe svojho zistenia, že postupom okresného súdu nedošlo k porušeniu označených práv s'ťažovateľa, konštatuje, že bolo bez právneho významu zaoberať sa ostatnými v nej uplatnenými návrhmi, keďže rozhodovanie o týchto návrhoch záviselo od vyslovenia porušenia označených práv s'ťažovateľa, resp. vyhoveniu s'ťažnosti.

29. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania (§ 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2019